مستطیل سبز

۹ امتیاز با چاشنی طوفان

خروس‌های بی‌رحم

شبی که «خروس‌ها» با اقتدار صدرنشینی گروه خود را مُهر کردند، نروژ بیش از آنکه بازنده یک بازی باشد، قربانی اختلاف سطح تاکتیکی شد. مسابقه از همان ثانیه‌های ابتدایی با پرس سنگین شاگردان دیدیه دشان آغاز شد؛ جایی که فرانسه با ۶۳ درصد مالکیت توپ، در عمل زمین را به آزمایشگاه گردش توپ تبدیل کرده بود.
دمبله ستاره بی‌چون‌وچرای میدان بود؛ هت‌تریک او حاصل ۵ شوت در چارچوب از ۷ تلاش بود، آماری که نشان از بهره‌وری خارق‌العاده او دارد. حرکت‌های عمقی او بین خطوط دفاعی نروژ، بارها خط آفساید شکننده حریف را فرو ریخت. در سوی مقابل، ارلینگ استرند لارسن در عمل در محاصره دفاع میانی فرانسه محو شد و تنها یک شوت کم‌خطر ثبت کرد.
نروژ با وجود تلاش برای بازی مستقیم، در مالکیت توپ تنها به ۳۷ درصد رسید و در نبردهای میانی نیز مغلوب شد. گل‌های فرانسه نتیجه فشار مستمر و بازی انتقالی سریع بود؛ جایی که هر ضدحمله بوی خطر می‌داد.
این پیروزی نه فقط تثبیت صدرنشینی فرانسه با ۹ امتیاز کامل بود، بلکه پیامی روشن به رقبا بود؛ تیم دشان هنوز در اوجِ بلوغ تاکتیکی است و برای جام، کاملاً آماده.

شکست تاریخی عراق در جام جهانی

صعود دلنشین شیرهای ترانگا

این بازی بیش از آنکه یک مسابقه فوتبال باشد، نمایش فاصله دو جهان متفاوت بود. «شیرهای ترانگا» از همان دقیقه اول با ریتمی سنگین و پرس بالا وارد شدند و اجازه ندادند عراق حتی چند پاس آرام در نیمه خودش رد و بدل کند. نتیجه، یک فشار مداوم بود که آرام‌آرام به فروپاشی کامل منجر شد.
سنگال با ۵۸ درصد مالکیت و ۱۲ شوت در چارچوب، بازی را به یک محاصره دائمی تبدیل کرد. نقطه عطف اما از نیمه دوم آمد؛ جایی که تعویض‌های چائو با ورود شماره‌های ۱۳ و ۲۶ سرعت و عمق حملات را چند برابر کرد. همین تغییر کافی بود تا دفاع عراق از هم بپاشد و موج گل‌ها آغاز شود؛ بریس گی و گل اندیایه، فقط صورتجلسه یک فروپاشی بودند.
در آن‌سوی میدان، جلال حسن با ۶ سیو، بارها تلاش کرد بازی را زنده نگه دارد، اما ۵ بار تسلیم شد؛ نه به یک موقعیت، بلکه به یک هجوم بی‌وقفه. خط دفاع عراق در دوئل‌های زمینی و هوایی کاملاً مغلوب بود و هیچ نشانی از انسجام نداشت.
با این شکست سنگین، عراق به‌طور رسمی از جام کنار رفت؛ حذفی که نه در یک لحظه، بلکه در طول ۹۰ دقیقه فرسایشی رقم خورد. سنگال اما با این برد قاطع، هم تفاضل گل خود را ترمیم کرد، هم نشان داد تیمی از پیش بازنده نیست.

اروگوئه از جام محو شد!

آواز صعود ماتادورها

جدال اروگوئه - اسپانیا؛ مسابقه‌ای که بیشتر از آنکه درباره یک گل باشد، درباره «کنترل میدان» بود. لاروخا با نسخه‌ای سرد، حساب‌شده و کم‌ریسک وارد زمین شد و از همان ابتدا توپ را به مالکیت ۶۱ درصدی خود قفل کرد؛ نه برای نمایش، بلکه برای خفه‌کردن ریتم بازی حریف. تنها لحظه تعیین‌کننده مسابقه، روی یک غفلت کوتاه در ساختار دفاعی اروگوئه شکل گرفت؛ همان یک لحظه‌ای که کافی بود تا اسپانیا گل برتری را ثبت کند و بازی را به حالت مدیریت‌شده دلخواهش ببرد. از آن نقطه به بعد، مسابقه بیشتر شبیه تمرین حفظ نتیجه بود تا یک نبرد تمام‌عیار. اروگوئه اما هرچه جلوتر رفت، از انسجام دورتر شد. تنها ۳ شوت در چارچوب، تصویر روشنی از تیمی بود که در خلق موقعیت قفل شده بود. فشارها پراکنده، تصمیم‌ها عجولانه و حملات بی‌پایان اما بی‌اثر.

مسعود معینی، عضو سابق کمیته فنی فدراسیون فوتبال در گفت‌وگو با «ایران»:

چند سانتی‌متر ما را از صعود مستقیم دور کرد!

مهری رنجبر / مسعود معینی، کارشناس فوتبال، معتقد است تیم ملی فوتبال ایران در هر سه بازی دور مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۶ فراتر از انتظار ظاهر شده است. او تأکید می‌کند که حتی زبده‌ترین کارشناسان نیز چنین نمایشی را پیش‌بینی نمی‌کردند.
معینی در این‌باره توضیح داد: «فکر نمی‌کنم حتی برجسته‌ترین کارشناسان هم انتظار چنین نتایجی از تیم ملی فوتبال ایران داشتند. اما برای اولین‌بار است که تیم ملی با چهره‌ای متفاوت و مدعی ظاهر شده است؛ نه به‌عنوان مدعی قهرمانی جهان، بلکه برای نشان دادن سطح فوتبال خود در حد قاره کهن. هرچند ممکن است برخی به ۴۸ تیمی بودن جام جهانی اشاره کنند، اما هیچ‌کس انتظار نداشت تیم ما مقابل بلژیک و مصر این‌گونه بازی کند. اگر ایران موفق به شکست نیوزیلند شده بود، صعود ش قطعی بود. با این حال، تیم ملی با انگیزه‌ای بالا بازی کرد و هرگز خود را از پیش بازنده نمی‌دانست؛ بلکه به‌عنوان یک مدعی صعود عمل کرد.»
او ادامه داد: «حتی تصور می‌کردم ایران مقابل تیم قدرتمند بلژیک شکست بخورد، اما بازی حساب‌شده تیم، کار را برای حریفان دشوار کرد. تیم ما نه‌تنها مانند دوره‌ کی‌روش صرفاً بر دفاع متمرکز نبود، بلکه در بخش‌هایی از بازی، فشار زیادی بر منطقه دفاعی حریفان وارد کرد.»
این کارشناس فوتبال درباره گل مردود شجاع خلیل‌زاده نیز گفت: «خلیل‌زاده در دقایق پایانی گل بسیار خوبی به ثمر رساند، اما متأسفانه به‌دلیل چند سانتی‌متر آفساید، گل مردود اعلام شد. اگر این اتفاق رخ نمی‌داد و ایران پیروز می‌شد، تیم ملی به‌عنوان تیم دوم صعود می‌کرد.»
معینی آفسایدهای اعلام شده را ناشی از ضعف تیم نمی‌داند و توضیح می‌دهد: «تشخیص آفسایدهای میلی‌متری حتی برای قوی‌ترین تیم‌های دنیا هم دشوار است. اگر بازیکنی چند متر در آفساید باشد، نشان‌دهنده بی‌برنامگی است؛ اما وقتی سانتی‌مترها تعیین‌کننده می‌شوند، دیگر مشکل بازیکن نیست، بلکه به شرایط و حرکت دو تیم بستگی دارد. اگر خط دفاعی حریف به‌موقع جلو نیاید، چنین موقعیتی رخ می‌دهد. هرچند من به شانس اعتقاد ندارم، اما گاهی شرایط به نفع یک تیم تغییر می‌کند. با این حال، از مردود شدن گل خلیل‌زاده ناراحت شدم و ترجیح می‌دادم داور گل را بپذیرد.»
او درباره روند شکست‌ناپذیری تیم ملی در این مرحله گفت: «هر سه بازی ایران تقریباً الگوی مشابهی داشت. تیم بدون ذهنیت باخت و با انگیزه بالا بازی کرد. شاخص‌های فنی تیم نشان می‌دهد که انتخاب‌های امیر قلعه‌نویی درست بوده و بازیکنان نیز نهایت تلاش خود را به‌کار گرفتند. بویژه در خط دفاعی که پیش‌تر از ناحیه دفاع مرکزی دچار اشتباهات زیادی بود، اما در این سه بازی عملکرد بسیار بهتری داشت.»
وی در ادامه توضیح داد: «با حضور کنعانی‌زادگان، دفاع میانی ایران منسجم‌تر شد. رامین رضاییان عملکرد فوق‌العاده‌ای داشت و از جناحین در حمله مشارکت مؤثری نشان داد. خط میانی نیز، به‌خصوص با حضور سعید عزت‌اللهی، بسیار پرتحرک و دونده بود. بازیکنان ایران بین ۶۰ تا ۷۰ درصد توانایی‌های خود را به نمایش گذاشتند و اگر ضعیف عمل می‌کردند، چنین نتایجی رقم نمی‌خورد. در حالی که کارشناسان انتظار گل‌های زیادی از سوی بلژیک و مصر داشتند، بازیکنان ایران هیچ‌گاه ذهنیت بازنده نداشتند و برای پیروزی جنگیدند.»

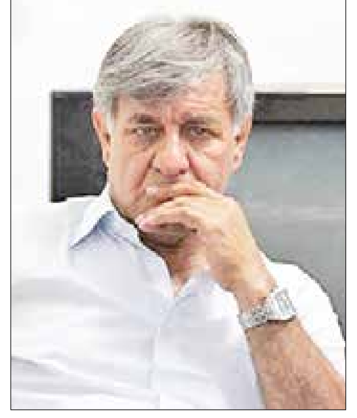

معینی همچنین به عملکرد تیم در مهار ستاره‌های مصر اشاره کرد: «تیم مصر دو بازیکن بسیار خطرناک، خلاق و سرعتی به نام‌های مرموش و محمد صلاح داشت. هرچند صلاح در سال‌های پایانی فوتبال خود قرار دارد، اما همچنان بازیکنی تهدیدکننده است. در این بازی، دو بازیکن ایرانی به‌خوبی او را کنترل کردند. با وجود اینکه یارگیری نفر به نفر در فوتبال مدرن کمتر رایج است، اما بازیکنان ایران با پوشش دوطرفه، تحرکات او را محدود کردند. صلاح نتوانست مانند بازی‌هایش در لیورپول یا لیگ اروپا موقعیت جدی خلق کند، زیرا بازیکنان ایران اجازه نفوذهای عمقی به او ندادند.»
او در ادامه تأکید کرد: «مالکیت بالای توپ لزوماً به معنای پیروزی نیست. فوتبال شرایط خاص خود را دارد و عوامل مختلفی در نتیجه نهایی تأثیرگذار هستند.»
این کارشناس فوتبال در پایان، به انتقاد امیر قلعه‌نویی از شرایط ایجاد شده در آمریکا نیز پرداخت و گفت: «تیم ملی نتایج خوبی کسب کرد و اعتراض قلعه‌نویی به رفتار نامناسب آمریکایی‌ها کاملاً قابل درک است. این رفتار نه انسانی بود و نه قابل پذیرش. یک تیم پس از بازی سنگین نیاز به ریکاوری کامل دارد. چه اشکالی داشت بازیکنان ایران نیز مانند سایر تیم‌ها در هتل سیاتل اقامت داشته باشند و ریکاوری کنند؟ اما مسائل غیر ورزشی و کارشکنی‌ها مانع این موضوع شد. در نتیجه، ریکاوری تیم در مسیر سفر از آمریکا به مکزیک انجام شد که برای کادر فنی رضایت‌بخش نبود. اعتراض قلعه‌نویی نیز دقیقاً به همین مسأله بازمی‌گردد.»

«ایران» دیدار آخر تیم ملی فوتبال در مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ را بررسی می‌کند

یوزها در تله میلی‌مترها

سینا حسینی / در جدال ایران و مصر، آنچه رقم خورد، نه یک مسابقه ساده بلکه بازی شطرنجی بود نفس‌گیر و اعجاب‌انگیز؛ جدالی از جنس محاسبه و میلی‌متر، با مهره‌هایی که تنها در فکر پیروزی و گریز از باخت بودند. ایران با آرایش ۳-۵-۲ وارد میدان شد، اما در جریان بازی به ۲-۲-۶ تغییر شکل داد؛ جایی که وینگ‌بک‌ها چنان عقب نشستند که خط دفاعی به کمربندی پنج‌نفره بدل شد، سدی فشرده مقابل مثلث هجومی مصر. در سوی مقابل، مصر با ۱-۲-۳-۴ آغاز کرد، اما در زمان مالکیت به ۳-۴-۳ تغییر چهره می‌داد تا النی و عاشور، خطوط پاس مستقیم را برای صلاح مهیا کنند. تقابل این دو هندسه پیچیده، در نهایت یک برنده داشت؛ جزئیات.
گل مصر، بازتاب یک شکاف کلاسیک بود؛ همان فاصله ناموجه میان محمدی و خلیل‌زاده. صلاح با یک حرکت ساده، این شکاف را به زیباترین نقطه زمین تبدیل کرد. توپ برگشتی روی پای صابر نشست، اما این صحنه نه یک اشتباه فردی، بلکه محصول یک ناهماهنگی جمعی در زمان‌بندی فشار بود؛ خطایی که در ساختارهای خطی، گویی از پیش نوشته شده است.
اما ایران تسلیم نشد. پرس سه‌نفره دقیقه ۱۴ که به پنالتی منتهی شد، حاصل یک طراحی دقیق تاکتیکی بود؛ نشانه‌ای از شناخت ضعف مدافعان مصر زیر فشار دروازه‌بان. طارمی پشت توپ ایستاد، اما انتخاب گوشه راست با قدرت ۹۲ کیلومتر بر ساعت و ارتفاع ۱.۲ متر، در حالی که شوبیر گرایش به همان سمت داشت، نه یک اشتباه صرف فنی، بلکه یک خطای اطلاعاتی بود؛ داده‌هایی که به‌موقع به مهاجم نرسید.
نیمه مربیان، روایت ریسک امیر قلعه‌نویی بود. خط دفاعی پنج متر جلو کشیده شد تا پرس، سنگین‌تر شود، اما این تصمیم، شمشیری دولبه بود که فضای پشت خط را برای ضدحملات مصر گشود. آمار ۱۳ شوت در برابر ۵، فریادی بود از ناکامی این ریسک؛ هرچند دقت پایین مصری‌ها (تنها ۳ شوت در چارچوب)، ایران را از شکستی سنگین نجات داد.
گسست اصلی اما در میانه میدان شکل گرفت؛ جایی که عزت‌اللهی با ۱۱.۲ کیلومتر دوندگی، تنها ۲۲ پاس رو به جلو ثبت کرد، در حالی که النی با ۳۸ پاس، ریتم ارکستر مصر را تنظیم می‌کرد. طارمی نیز با تنها ۱۲ لمس توپ در محوطه جریمه، از یک مهاجم محوری در سیستم ۲-۵-۳، به جزیره‌ای در دل اقیانوس بدل شد.
تلخ‌ترین صحنه بازی اما در وقت‌های تلف‌شده رقم خورد؛ آفساید خلیل‌زاده. یک کات‌بک حساب‌شده که با مشغول کردن دروازه‌بان توسط دو بازیکن ایران، فضا را برای او مهیا کرد، اما حرکت او تنها ۰.۲ ثانیه زودتر آغاز شد و ۱۲ سانتی‌متر از شانه‌اش، خط آفساید را شکست.
همان سانتی‌مترهایی که می‌توانستند تاریخ را بازنویسی کنند، اما در تور آفساید گره خوردند. ایران با قلبی بزرگ و ساختاری منسجم جنگید، اما در دو نقطه کلیدی زمین خورد؛ بازدهی پایین در فاز تهاجمی (تنها ۴ پاس کلیدی) و مدیریت لحظات سرنوشت‌ساز (پنالتی و آفساید). این مسابقه، درسی ناب از فوتبال مدرن بود؛ جایی که دیگر صرف جنگندگی کافی نیست و میلی‌مترها و کسر ثانیه‌ها، مرز ماندن و حذف شدن را ترسیم می‌کنند.

عکس: www.fifa.com

رسول کربکندی، مربی فوتبال در گفت‌وگو با «ایران»:

اگر زودتر فشار می‌آوردیم، برنده بودیم!

پریسا غفاری/ تیم ملی فوتبال ایران در دیداری حساس مقابل مصر در سیاتل آمریکا به تساوی ۱-۱ رضایت داد؛ نتیجه‌ای که با حواشی فراوانی همراه بود. گل مردود ایران به دلیل آفساید و برخورد توپ به تیر دروازه در واپسین ثانیه‌ها، مانع از کسب پیروزی شد و شاگردان امیر قلعه‌نویی را به رده سوم جدول گروه سوق داد.
رسول کربکندی، کارشناس فوتبال، در گفت‌وگو با «ایران» با اشاره به عملکرد تیم ملی در این مسابقه توضیح داد: «مقابل مصر، تیم ایران هماهنگ‌تر و برنامه‌ریزی‌شده‌تر از قبل ظاهر شد. ای کاش از فرصت‌های به‌دست‌آمده بهره بهتری می‌بردیم.»
او با اشاره به سه تساوی متوالی تیم ملی در مرحله مقدماتی می‌گوید: «پس از بازی اول برابر نیوزیلند، در دیدارهای بعدی شاهد انسجام بیشتری در تیم بودیم. نگرانی‌هایی که پیش از شروع رقابت‌ها درباره خط دفاعی وجود داشت، تا حد زیادی برطرف شد. این مسأله نتیجه هماهنگی بهتر میان هافبک‌ها و مدافعان بود که با تمام توان در میدان حاضر شدند و در مجموع عملکرد قابل قبولی ارائه دادند.»
دروازه‌بان اسبق فوتبال ایران درباره روند بازی مقابل مصر نیز گفت: «پس از تساوی مقابل بلژیک، شرایط برای ما بسیار حساس شد و تیم روی لبه تیغ حرکت می‌کرد. بازیکنان این موضوع را به‌خوبی درک کرده بودند. در نیمه اول، به‌جز گلی که خیلی زود دریافت کردیم، مصر نتوانست موقعیت خطرناکی ایجاد کند و علیرضا بیرانوند کمتر تحت فشار قرار گرفت. این تیم، مصرِ قدرتمند جام ملت‌های آفریقا یا بازی دوستانه نبود و بازی در نیمه اول حالتی متعادل و حتی شبیه به یک رقابت بسکتبالی پیدا کرده بود.»
وی ادامه داد: «در نیمه دوم، پس از گذشت چند دقیقه ابتدایی، تیم ایران عقب نشست و همین مسأله باعث شد حریف در زمین ما آزادی عمل بیشتری پیدا کند. مشخص نیست این افت به دلیل اطلاع از برد پرگل بلژیک مقابل نیوزیلند بود یا عامل دیگری داشت. اوج نمایش ایران در ۱۰ دقیقه پایانی رقم خورد؛ جایی که دفاع خسته مصر و دروازه‌بانی که روی توپ‌های هوایی ضعف داشت، تحت فشار قرار گرفت. ضربه سر طارمی، شوت عزت‌اللهی و گل مردود خلیل‌زاده، همگی نشان از برتری ایران در دقایق پایانی داشت. اگر این فشار زودتر آغاز می‌شد، شاید نتیجه متفاوتی رقم می‌خورد.»
کربکندی با اشاره به رکوردشکنی تیم ملی در تاریخ جام جهانی و حفظ روند شکست‌ناپذیری گفت: «تساوی تنها یک امتیاز دارد، در حالی که پیروزی سه امتیاز به همراه می‌آورد. با این حال، باید بپذیریم که شرایط تیم نسبت به گذشته بهتر شده است. امیدوارم در آینده، بویژه در جام ملت‌های بعدی، با ترکیب فعلی ادامه ندهیم، چرا که جوانگرایی برای تیم ملی اجتناب‌ناپذیر است. نباید حال را فدای آینده کرد.»
در پایان، کربکندی درباره اظهارات امیر قلعه‌نویی که نتیجه را عادلانه ندانسته بود، گفت: «در پنج دقیقه پایانی، با توجه به گل مردود و دو ضربه‌ای که به تیر دروازه خورد، می‌توان گفت حق ایران پیروزی بود. اما همین اتفاقات غیرقابل پیش‌بینی است که فوتبال را جذاب می‌کند.»

رکورد تاریخی شکست ناپذیری ایران در جام جهانی

یوزهای دوست داشتنی

گروه ورزشی / تساوی با مصر، کار صعود ایران به مرحله یک‌شانزدهم نهایی جام جهانی را پیچیده کرد؛ حالا همه‌چیز به اما و اگر کشیده شده و باید تا پایان مرحله گروهی صبر کرد. اما فارغ از اینکه در نهایت چه اتفاقی می‌افتد، تیم ملی یک دستاورد مهم را به نام خودش ثبت کرده است. ایران برای اولین‌بار در تاریخ حضورش در جام جهانی، مرحله گروهی را بدون شکست پشت سر گذاشت؛ سه بازی، بدون باخت. اتفاقی که در شش دوره قبلی هرگز رخ نداده بود.
یوزها این بار نشان دادند که می‌شود با ثبات و جنگندگی هم تاریخ‌ساز شد. این رکورد فقط در حد یک آمار ساده نیست، بلکه نشانه‌ای از پیشرفت تیمی است که مقابل حریفانش ایستاد و تسلیم نشد. این موفقیت در سطح آسیا هم ارزش ویژه‌ای دارد. پیش از این فقط ژاپن و کره‌جنوبی در جام جهانی ۲۰۰۲ (آن هم در خانه) توانسته بودند مرحله گروهی را بدون شکست تمام کنند. حالا ایران در کنار ژاپن، یکی از معدود تیم‌های آسیایی است که خارج از خانه به این رکورد رسیده است. صعود هنوز قطعی نیست، اما یک چیز روشن است؛ این تیم، با عملکردش احترام همه را به دست آورده است.

آمار فیفا از برترین بازیکنان ایران در جام جهانی

روایت درخشش یوزها

گروه ورزشی / پایان مرحله گروهی جام جهانی برای تیم ملی ایران، بیشتر از آن‌که با حسرت امتیازات از دست‌رفته همراه باشد، با یک تصویر روشن از تلاش و جنگندگی بازیکنان گره خورد؛ تیمی که شاید در جدول سوم شد، اما در زمین کم نگذاشت. آمارهای رسمی فیفا درباره عملکرد ایران در مرحله گروهی مسابقات جام جهانی، روایتی دقیق‌تر از آن چیزی است که در مستطیل سبز گذشت، روایتی که یک نام در آن بیشتر از بقیه به چشم می‌آید؛ رامین رضاییان. مدافع راست پرتلاش ایران، نه فقط در فاز هجومی بلکه در جریان کلی بازی، تبدیل به موتور محرک تیم شد. دو گل، ۱۶ سانتر و حضور مداوم در پشت خطوط دفاعی حریفان، تنها بخشی از تأثیرگذاری اوست. رضاییان با طی بیش از ۳۵ کیلومتر دوندگی، نشان داد که مدرن‌ترین تعریف از یک فول‌بک را به نمایش گذاشته؛ بازیکنی که همزمان در دفاع و حمله نفس تیم را بالا نگه می‌دارد.
در کنار او، شجاع خلیل‌زاده با ۱۴۴ پاس، ستون مطمئن گردش توپ بود و از عقب زمین ریتم بازی را تنظیم کرد. سعید عزت‌اللهی نیز با تلاش‌های مکرر برای گلزنی، نشان داد که خط میانی ایران میل به پیشروی و خطرسازی دارد. در این میان، محمد محبی با ۱۰۹ مرتبه دوی انفجاری و بیشترین فشار روی حریف، نماد انرژی و پرس بی‌امان بود؛ بازیکنی که اجازه نفس کشیدن به رقبا نمی‌داد. مهدی طارمی هم با حضور مؤثر بین خطوط، نقطه اتصال حمله و هافبک‌ها شد و بارها با جای‌گیری هوشمندانه، ساختار دفاعی حریفان را به هم ریخت. در کنار اینها، سرعت بالای امیرحسین حسین‌زاده نیز چاشنی لازم برای انتقال سریع توپ را فراهم کرد. این آمارها شاید ایران را به مرحله بعد نرساند، اما یک پیام واضح به همراه دارد، تیم ایران تمام توان خود را برای موفقیت در جام به کار بست اما شاید بدشانسی مانع صعود مستقیم آنها به مرحله حذفی مسابقات شد. آمار روایتگر تلاش منحصر به فرد یوزهای ایرانی در جام ۲۰۲۶ خواهد بود.

دوراهی مرگ و زندگی

گروه ورزشی / با بسته شدن پرونده مرحله گروهی، جام جهانی تازه به نقطه جوش خود رسیده است؛ جایی که اشتباه، بهای سنگین‌تری دارد و جسارت، پاداشی بزرگ‌تر. در نخستین دیدار مرحله یک شانزدهم نهایی، ورزشگاه لس آنجلس میزبان جدالی ...

تیم نشان داده که در فاز تدافعی می‌تواند ساختار فشرده‌ای داشته باشد و بازی را برای حریفان گره بزند. آفریقای جنوبی بیش از آنکه تیمی تهاجمی باشد، تیمی واکنشی است؛ منتظر اشتباه حریف می‌ماند و با انتقال‌های سریع به دنبال ضربه زدن است. ...

سال‌های گذشته پیشرفت محسوسی داشته و حالا دیگر نمی‌توان آن را صرفاً یک میزبان دانست. عملکرد این تیم در مرحله گروهی - پیروزی پرگل مقابل قطر، تساوی برابر ...

نبرد تاکتیکی؛ تقابل احتیاط و جسارت

این مسابقه از نظر تاکتیکی، جدال دو رویکرد متفاوت است؛ آفریقای جنوبی با دفاع فشرده و چشم به ضدحمله و کانادا با ...

ماجراجویی جذاب مدافع راست یوزها در جام ۲۰۲۶

رضاییان آقای گل ایران در جام جهانی

گروه ورزشی / رامین رضاییان در جام جهانی ۲۰۲۶ فقط یک مدافع راست نبود؛ او در عمل به یکی از موتورهای هجومی تیم ملی تبدیل شد، بازیکنی که هم در فاز ساخت حمله حضور داشت و هم در ضربه آخر کار را تمام می‌کرد.
در سه بازی مرحله گروهی، رد پای او روی نتیجه کاملاً مشخص است؛ سه گل و یک پاس گل برای بازیکنی که روی کاغذ مدافع محسوب می‌شود، آماری ویژه است. مقابل نیوزیلند، یک نمایش تمام‌عیار ارائه داد؛ هم گل زد، هم پاس گل داد و بارها با نفوذهایش خط دفاع حریف را به‌هم ریخت. همان بازی بود که نشان داد هر وقت توپ به سمت راست می‌رود، ایران یک موقعیت بالقوه روی دروازه حریف دارد.
در بازی با مصر هم سناریو تکرار شد. ایران عقب افتاد، اما رضاییان مثل یک بازیکن تعیین‌کننده وارد صحنه شد و با یک ضربه دقیق، بازی را به تعادل کشاند. گلی که فقط یک عدد روی تابلو نبود؛ جریان بازی را برگرداند و تیم را دوباره بالا کشید. بعد از آن هم با دوندگی مداوم و اضافه شدن به حمله، اجازه نداد فشار از روی دفاع حریف برداشته شود.
اما داستان رضاییان فقط به گل و پاس گل ختم نمی‌شود. آمار فنی نشان می‌دهد او یکی از تاثیرگذارترین بازیکنان ایران در لمس توپ بوده، در یک‌سوم هجومی حضور فعالی داشته و بارها در خلق موقعیت نقش ایفا کرده است.
در کنار این تأثیرگذاری، یک رکورد مهم هم به نام او ثبت شد؛ رضاییان با همین گل‌ها، تعداد گل‌هایش در جام جهانی را به عدد سه رساند و از مهدی طارمی عبور کرد تا به بهترین گلزن تاریخ ایران در این رقابت‌ها تبدیل شود؛ گل مقابل ولز در ۲۰۲۲، گل برابر نیوزیلند و گل حساس مقابل مصر در ۲۰۲۶.

رضاییان در این تورنمنت یک «وینگ‌بک کامل» بود؛ بازیکنی که از کناره زمین بازی می‌کند، اما تأثیرش دقیقاً در قلب نتیجه دیده می‌شود. هر جا ایران به یک جرقه نیاز داشت، او یا شروع‌کننده حرکت بود یا ضربه نهایی را می‌زد.

جشنواره گل آفساید به نام ایران

گروه ورزشی / قصه ایران در این جام، قصه نباختن بود؛ اما قصه برنده شدن هم نشد. سه بازی، سه تساوی و سه لحظه‌ای که می‌توانست سرنوشت را عوض کند، اما هر بار با یک پرچم یا یک خط‌کشی متوقف شد. همه‌چیز از بازی با نیوزیلند شروع شد؛ جایی که ضربه سر نعمتی می‌رفت تا نتیجه را برگرداند، اما آفساید اجازه نداد شادی کامل شود. این صحنه شاید واضح‌تر بود، اما شروع یک زنجیره از بدشانسی‌ها شد. مقابل بلژیک، ایران به همان چیزی رسید که می‌خواست؛ یک گل حساب‌شده روی طراحی ایستگاهی. پاس دقیق حاج‌صفی و ضربه تمام‌کننده طارمی، اما باز هم VAR وارد شد. گلی که می‌توانست سه امتیاز طلایی بیاورد، در چند ثانیه دود شد و رفت. اوج ماجرا برابر مصر رقم خورد؛ جایی که بازی به لحظات پایانی رسیده بود و ایران فقط یک قدم تا برد فاصله داشت. شجاع توپ را به تور رساند، همه‌چیز آماده جشن بود، اما بازبینی صحنه نشان داد فاصله‌ای بسیار کم، همه‌چیز را تغییر داده است. همان چند سانتی‌متر کافی بود تا برد از دست برود و حسرت جایش را بگیرد. ایران در این مرحله شکست نخورد، اما هرگز هم طعم برد را نچشید؛ نه به این دلیل که نتوانست، بلکه چون جزئیات علیه‌اش رقم خورد. اگر قانون آفساید کمی متفاوت بود، شاید حالا داستان تیم ملی طور دیگری روایت می‌شد. تیمی که می‌توانست با چند لحظه دقیق‌تر، صدرنشین باشد، حالا با حسرت به جدول نگاه می‌کند. فوتبال گاهی همین‌قدر بی‌رحم است؛ جایی که فاصله بین صعود و انتظار، فقط چند سانتی‌متر است.

مستطیل سبز

وداع تلخ عربستان با جام جهانی

صعود تاریخی کوسه‌های آبی

کیپ‌ورد - عربستان؛ بازی‌ای بدون گل اما پرمعنا، جایی که نتیجه از قبل برای یک تیم جشن صعود و برای دیگری پایان کار بود. کیپ‌ورد با این تساوی توانست صعود تاریخی خود را قطعی کند و عربستان را از گردونه مسابقات کنار بزند.
بازی با احتیاط از طرف هر دو تیم شروع شد. کیپ‌ورد با حدود ۵۴ درصد مالکیت توپ، سعی کرد کنترل جریان را در دست بگیرد، در حالی که عربستان بیشتر به ضدحمله‌های پراکنده دل بسته بود. اما این ضدحملات هیچ‌وقت به موقعیت جدی تبدیل نشد و تنها ۲ شوت در چارچوب برای عربستان ثبت شد.
کیپ‌ورد در دفاع منظم و در حمله ساده اما حساب‌شده بازی کرد. خط میانی با تلاش بوبیستا و وزوینیا، اجازه نداد عربستان فضای کافی برای بازی‌سازی پیدا کند. همین نظم باعث شد بازی بیشتر در میانه میدان بماند و موقعیت‌های خطرناک خیلی کم شود. در نیمه دوم هم تصویر تغییر نکرد؛ عربستان برای گل نیاز به ریسک داشت، اما هر چه جلوتر رفت، بی‌برنامه‌تر شد. در نهایت بازی بدون گل تمام شد، اما داستانش کاملاً مشخص بود؛ کیپ‌ورد تیمی بود که صعودش را جشن گرفت، عربستان تیمی که از جام کنار رفت.

نیوزیلند نردبان صدرنشینی بلژیک شد

نمایش قدرت شیاطین سرخ

نیوزیلند - بلژیک؛ مسابقه‌ای که بیشتر شبیه یک نمایش قدرت بود تا یک رقابت برابر. از همان ابتدا، بلژیک با سرعت در انتقال توپ و فشار بالا، زمین را در اختیار گرفت و اجازه نداد نیوزیلند حتی چند دقیقه وارد بازی شود. گل زودهنگام، مثل خطی روی نقشه بازی بود و از همان لحظه، مسیر مشخص شد؛ حمله‌های پیاپی بلژیک و عقب‌نشینی اجباری نیوزیلند. شاگردان تروسار و لوکاکو با ترکیبی از قدرت بدنی و دقت تاکتیکی، بارها خط دفاع حریف را شکافتند. لوکاکو بیشتر نقش «مغناطیس دفاع» را داشت؛ چند مدافع را با خود می‌کشید تا فضا برای بقیه باز شود. تروسار اما روزی کاملاً درخشان داشت؛ هر بار که توپ به او رسید، یک تهدید واقعی ساخته شد. بلژیک با ۹ شوت در چارچوب و ۵ گل، نشان داد که هر موقعیت را به‌خوبی تبدیل به نتیجه می‌کند.
در سوی مقابل، نیوزیلند تنها توانست یک بار به گل برسد؛ آن هم در زمانی که بازی در عمل از دست رفته بود. خط دفاعی‌اش زیر فشار مداوم فرو ریخت و هیچ راهی برای توقف موج حملات پیدا نکرد.

یادداشت

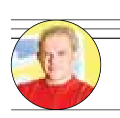

نوید مظفری
کارشناس داوری

ایران از قضاوت داوران متضرر نشد

یادداشت

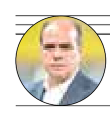

ایمان عالمی
مربی فوتبال

برنامه‌ریزی بلندمدت، نیاز مبرم تیم ملی

یادداشت

یاسر همرنگ
کارشناس داوری

قانون پیروز شد

مؤثر در جریان بازی و تسلط بر صحنه‌ها، تصمیماتی عمدتاً صحیح اتخاذ کرد. نحوه استقرار او در زمین و نزدیکی به محل وقوع خطاها، ضریب خطای قضاوت ...

این مدافع، مبنای صحیح برای مردود اعلام شدن گل بود. همچنین کارت زرد نشان داده شده به او به دلیل شادی گل، مطابق قوانین بوده و حتی با مردود شدن ...

یادداشت

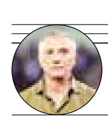

حمید درخشان
مربی فوتبال

بدشانسی جزئی از فلسفه فوتبال